

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การรับรู้และพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย
ของครอบครัวในชนบท

ชื่อผู้เขียน นางสาวจิรนนท์ ไช้แก้ว

สาขารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนา พันธุ์พานิช	ประธานกรรมการ
อาจารย์บุญจวบวัน แก้วปิ่นตา	กรรมการ
อาจารย์จิราพร สุวรรณธีรางกูร	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงบรรยายแบบภาคตัดขวางเพื่อศึกษาการรับรู้และพฤติกรรม
การส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยของครอบครัวในชนบท ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเป่า
อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์สมาชิกภายในครอบครัวที่เป็น
ผู้ที่ดูแลเด็กรวมจำนวนทั้งสิ้น 75 คนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ จำนวนร้อยละ
ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่าผู้เลี้ยงดูเด็กในครอบครัวส่วนใหญ่เป็นมารดาของเด็ก ร้อยละ 70.7
ช่วงอายุ 21-40 ปี ร้อยละ 68 สถานภาพสมรสคู่ ร้อยละ 85.3 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา
ร้อยละ 69.4 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำ ร้อยละ 88 ในด้านการรับรู้ผู้เลี้ยงดูเด็กส่วนใหญ่เห็นด้วย
ถึงความจำเป็นในการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ผู้เลี้ยงดูเด็ก ร้อยละ 29.4 เห็นด้วยกับการ
วิพากษ์วิจารณ์และการต่อว่าเด็ก ผู้เลี้ยงดูเด็ก ร้อยละ 32 ที่ยังเห็นว่าการจัดหาหนังสือให้เด็ก
เป็นหน้าที่ครูเท่านั้น ผู้เลี้ยงดูเด็กร้อยละ 53.3 มีการรับรู้ที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการเล่นเพื่อพัฒนา
สติปัญญาเด็ก ในเรื่องพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กด้านอารมณ์และสังคมผู้เลี้ยงดูเด็กส่วนใหญ่
มีการปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม ส่วนการจัดหาอุปกรณ์ที่ส่งเสริมให้เด็กได้ใช้มือ เช่นการปั้นดินน้ำมัน

และการเขียน ผู้เลี้ยงดูเด็ก ร้อยละ 65.3 ปฏิบัติเพียงบางครั้ง ในการส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิด และสติปัญญา เช่นการสอนความแตกต่างของวัตถุสิ่งของ ผู้เลี้ยงดูเด็กร้อยละ 48 ปฏิบัติเพียงบางครั้ง และการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษามีผู้เลี้ยงดูเด็ก ร้อยละ 41.3 ไม่เคยปฏิบัติ ในการเล่นิทานให้เด็กฟัง

จากผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ายังมีผู้เลี้ยงดูเด็กที่มีการรับรู้และมีพฤติกรรม ในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กไม่เหมาะสม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ประกอบกับฐานะยากจนจึงไม่สามารถที่จะจัดหาหนังสือ หรือของเล่นให้แก่เด็ก ดังนั้นองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องควรจะเข้ามาดำเนินการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องรวมทั้ง ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน สื่อ อุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็นในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กเพื่อให้ ผู้เลี้ยงดูเด็กสามารถปฏิบัติกิจกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กอย่างเหมาะสมต่อไป

Independent Study Title Perception and Behavior on Promoting Child Development of Households in Rural Community

Author Miss Jiranan Khaigaew

Master of Public Health

Examining Committee

Asst. Prof. Rattana Punpanich	Chairman
Lect. Boontuan Kaewpinta	Member
Lect. Jiraporn Suwanteerangkul	Member

Abstract

This study was a cross-sectional descriptive study for studying The perception and behavior on promoting child development of households in rural community. The site of the study was Baan Pao Child Development Center, Amphur Mae Taeng, Chiang Mai Province. The data were collected by interviewing 75 family members who took care of children. The data were analyzed by descriptive statistics as percentage, mean and standard deviation.

The result showed that children caregivers in a family mostly were mothers (70.7%), aged range from 21 to 40 years (68%), were married (85.3%), finished primary school (69.4 %), and had low income (88%). Most of the children caregivers had the perception of the necessity for physical development promotion. The children caregivers 29.4% agree with child criticizing and reprimand. Thirty three percent of them felt that providing books for childrens is the teachers's duty, 53.3% had an improper perception about child play for cognitive development. On behavior for child emotional and social development, most of caregivers practiced properly. There were 65.3% of the caregivers occasionally provided hand development promoting

materials, such as, clay or writing materials. For the promotion of thinking mind and intellectual, such as, teaching about the difference of objects, 48% practiced occasionally. For language promotion, 41.3% never told a story to the childrens.

It was shown that, the inappropriate perception and behavior of the children caregivers may be due to lack of knowledge and understanding. In addition, the low income did not allow them to be able to provide books or toys for the children. In order to solve this problem, the relevant governmental organizations should give the appropriate knowledge and understanding to caregivers, together with supporting for media and materials needed for child development promotion.